

Center for Livets Indre Dimensioner

Et eksperiment i esoterisk gruppearbejde

Eva Lassen 2016

Indhold:

Tak

Forord

Gruppen dannes, side 4 – 6

- Den esoteriske gruppe
- Kommentar
- Gruppen samles
- Gruppens medlemmer

Den ydre struktur, side 6 – 11

- Kommentar og et esoterisk perspektiv
- Kommentar - uoverensstemmelser

Gruppens indre struktur og liv, side 11 – 19

1. fase – gruppen etableres
 2. fase – Ekspansion
- Kommentar og et esoterisk perspektiv
3. fase – Elvergården
 - Det der lykkedes ...
 - Det der ikke lykkedes ...
 - Afvikling

Gruppelivet – et psykologisk perspektiv, side 19 – 21

Gruppens formål, side 21 – 24

- Et esoterisk perspektiv

Tjenestearbejde, side 24 – 25

- Kommentar

Ledelse, side 25 - 26

- Kommentar og et esoterisk perspektiv

Arbejdsmetoder, side 28 - 29

- Mødernes form
- Meditation
- Sjælsterapi

Afsluttende bemærkninger, side 29 - 30

Tak

Allerførst vil jeg gerne takke alle, som på et eller andet tidspunkt har været med i gruppen bag Center for Livets Indre Dimensioner. Denne gruppes anstrengelser for at leve efter og legemliggøre Den Tidløse Visdoms lære, er grundlaget for de erfaringer som beskrives her.

Jeg vil i særlig grad takke Niels Brønsted, som gruppen dannedes om, og som var dens leder i de første år. Niels Brønsted er en af en håndfuld danske personligheder, som hver har ydet deres særlige bidrag til at bringe Den Tidløse Visdoms lære ud til offentligheden på forskellig måde. Niels Brønsteds særlige fortjeneste er udformningen af Den Esoteriske Skole, hvor han præsenterede al den information, som indeholdes i de teosofiske og esoteriske værker på en ordnet og logisk måde, som gav de studerende et overblik over den Tidløse Visdoms verdensbillede og den filosofi, psykologi og sociologi, som er indeholdt heri. Skolen eksisterer ikke længere i den form Niels Brønsted gav den, men informationen kan findes i de tre bøger, som er hans livsværk: Livets Indre Dimensioner I, II og III.

Det er også Niels Brønsteds fortjeneste at anerkende at teosofien og den esoteriske lære ikke er to stridende retninger, men at den esoteriske lære bygger på og udbygger de teosofiske sandheder. Som han selv har sagt mange gange: "Hvorfor skulle mestrene gentage sig selv? Alt det de allerede har sagt gennem teosofferne behøver de jo ikke at sige en gang til gennem Alice Bailey." Så mens man andre steder i verden har stridende parter, har vi her i Danmark haft en enestående chance for at tilegne os det fulde billede. I samme ånd har han taget Lucille Cedercrans værker ind i sin skole og den moderne fortælling om den Tidløse Visdom.

Forord

Gruppen blev dannet i 2001 og opløst i 2015. Selv om gruppen ikke er sammen som en gruppe mere, er alle erfaringerne fra gruppearbejdet stadig levende. Det er mit håb, at grupper, som måske selv står overfor at skulle etablere sig, eller etablerede grupper, som er stødt på vanskeligheder i deres arbejde, kan have gavn af at læse om vores gruppearbejde og lære af det.

Gruppens udvikling udfoldede sig over en periode på 14 år, og rummer mange forskellige erfaringer. Jeg har valgt at tage nogle centrale temaer i gruppens liv op til granskning og beskrive historien og udviklingen for hvert af dem. Det helt centrale kapitel er kapitlet om gruppens indre struktur og liv, mens de øvrige kapitler danner rammen om fortællingen og uddyber visse emner, som havde særlig betydning i gruppens udvikling. Jeg har søgt at gøre beskrivelserne så objektive som muligt, men jeg har også tilføjet mine egne kommentarer her og der.

Dette er min fortælling om gruppen, som jeg selv var en del af i hele forløbet, og jeg alene er ansvarlig for det skrevne.

Gruppen dannes

Den esoteriske gruppe

For at man overhovedet kan tale om en gruppe, skal der være en erkendelse hos det enkelte medlem af gruppen, om at de deltager i en gruppe og har et fælles formål, som de arbejder hen imod. I vores daglige liv indgår vi i mange grupper, selv om vi måske ikke tænker over det på den måde. Familien er sin helt egen type gruppe, og på arbejdspladsen og i vores fritids- og foreningsliv vil vi ofte indgå i grupper, som har en vis fast og varig karakter og en vis fælles målsætning. Der vil også ofte være meget blandede motiver for at være sammen som gruppe. På arbejdspladsen er nogle der, fordi de brænder for det produkt der produceres, mens andre bare skal tjene til dagen og vejen og har været heldige at få en stilling. I bestyrelsen for en forening er nogle der, fordi de ønsker at gøre et stykke altruistisk arbejde af den pågældende art, mens andre er der for at få den magt og status, som følger med at kalde sig bestyrelsesmedlem.

Den esoteriske gruppe vil som udgangspunkt have en opfattelse af, at den tjener en større sag, og de enkelte medlemmer vil være i gruppen med netop dette motiv og ikke for at tjene penge eller få status. Den esoteriske gruppe ligner dermed andre altruistiske organisationer som fx natur- eller kulturbevaringsorganisationer eller religiøse grupper og foreninger, som også arbejder på at udbrede deres budskab, og er styret af et motiv om et bedre samfund.

Det der helt særligt karakteriserer den esoteriske gruppe, er det fælles idegrundlag, som hviler på teosofien og den esoteriske lære, som er baseret på bestemte forfatterskaber. Gruppen har et fælles formål om at studere læren og udbrede dens idegrundlag på forskellig måde, fx gennem undervisning. Der er desuden ofte et ønske hos gruppen og dens medlemmer om selv at leve efter de esoteriske principper, som anvises i læren, og som grundlæggende vedrører studie, tjeneste og meditation og en tro på at udvikling, reinkarnation og karma er basale livsvilkår.

Min kommentar

Man kan måske have gavn af at anskue en gruppe som en levende organisme med fysisk udtryk, følelser, tanker og personlighed og de dertil hørende centre og chakraer, som vil være en syntese af gruppemedlemmernes fysiske udtryk, følelser, tanker og personlighed. En sådan organisme vil ikke dannes med det samme, men opstå over tid efterhånden som gruppen konsolideres, danner et gruppefelt og samarbejder hen imod et fælles mål. Det kan på den måde anskueliggøres, at de mekanismer, som gælder for den enkelte discipel der træder ind på udviklingsvejen, vil gøre sig gældende også for en gruppe som gør det. Både for det enkelte menneske og for gruppen er målet at opnå kontakt til sjælen, til den enkeltes individuelle sjæl og til gruppesjælen, og derigennem blive et egnet redskab for udfoldelse og manifestation af Den Guddommelige Plan.

Gruppen samles

Vores gruppe dannedes af den samling mennesker, som udgjorde ledergruppen i først Teosofisk Forening og siden i Esoterisk Center Skandinavien. Teosofisk Forening og Esoterisk Center Skandinavien var begge foreninger med foreningsbestyrelse og medlemmer og en årlig generalforsamling. Der var også en gruppe medarbejdere, som ikke var med i bestyrelsen, men som på frivillig basis påtog sig tjenestearbejde af forskellig art. De var organiseret som mindre grupper,

hver med sin leder. Disse ledere udgjorde sammen med bestyrelsen for foreningen det vi kaldte ledergruppen.

I 1996 blev Teosofisk Forening inviteret til at deltage i det første konklave, som blev afholdt i World Service Intergroup (WSI), som er et internationalt netværk af grupper, der arbejder indenfor rammerne af Den Tidløse Visdom (sammenfattende betegnelse for teosofisk og esoterisk litteratur og viden). På de årlige møder i dette regi samles grupper fra hele verden for at meditere sammen og for at høre om hinandens arbejde og udveksle erfaringer.

Igenem WSI fik foreningen kontakt til esoteriske lærere fra andre lande, som blev inviteret til af afholde seminarer eller workshops her i Danmark. Hvert år afholdt ledergruppen også sin egen retreat med gæstelærere, hvor forskellige aspekter af gruppelevet blev undersøgt. Inspirationen til at begynde at meditere sammen som gruppe, opstod på sådan en retreat.

Tanken var at ledergruppen skulle begynde at fungere som en rigtig esoterisk gruppe, som arbejdede efter esoteriske principper: Studie, tjeneste og meditation. Tjeneste aspektet var naturligvis allerede på plads gennem det arbejde, der blev gjort på frivillig basis for at holde foreningen i gang. Men nu blev bestyrelsesarbejdet organiseret sådan, at nogle af møderne blev brugt til at studere. Og med udgangspunkt i den undervisning gruppen havde fået i meditation, blev det desuden forventet, at alle mediterede dagligt efter en bestemt plan, som skulle udvikles efterhånden som vi lærte os teknikkerne.

Inden gruppen for alvor kom i gang med dette arbejde, opstod der dog uoverensstemmelser mellem de grupper i Danmark, Norge og Sverige, som til sammen udgjorde Teosofisk Forening i Skandinavien. Uoverensstemmelserne gjorde at Niels Brønsted sammen med dem i ledergruppen og de af foreningens medlemmer, der ønskede at følge ham, forlod Teosofisk Forening og stiftede Esoterisk Center Skandinavien. Det var fra dette tidspunkt vi regnede gruppens start. Bestyrelsen for den nye forening kom til at bestå af hele ledergruppen, og bestyrelsesarbejdet blev herefter principielt et gruppeanliggende.

Gruppens medlemmer

Gruppens medlemmer bestod altså oprindeligt af den del af ledergruppen som fulgte med Niels.

Det var et særligt karaktertræk for denne gruppe, at næsten halvdelen af dens medlemmer havde familiemæssig relation til hinanden og at den rummede to generationer. Disse forhold betød på den ene side et ekstra stærkt sammenhold også i krisetider. Det var nærmest utænkeligt at forestille sig, at gruppen skulle blive helt opløst. De mange unge medlemmer af gruppen betød desuden, at der ville være nogen til at føre arbejdet videre, når Niels måske med tiden blev mindre aktiv i gruppelevet. De unge gruppe-medlemmer gjorde det også lettere at tiltrække andre yngre mennesker til arbejdet.

På den anden side førte det særlige sammenhold indenfor familien til, at der blev skabt en kernegruppe med mere magt end mere menige medlemmer af gruppen - eller måske snarere lettere adgang til at få del i informationerne, magten og privilegierne. Det var i hvert fald forestillingen hos dem, som ikke var i familien. Denne stærke kerne gjorde det også sværere for nye at komme ind i

gruppen og føle sig som et ligestillet medlem, der bidrog på lige fod med de familierelaterede medlemmer.

Det var et krav til alle medlemmer af gruppen, at vi bidrog med en eller anden form for tjenestearbejde i foreningen. Nye medlemmer i gruppen kom således typisk ind, hvis der var brug for udskiftning af gruppeledere eller behov for at nye funktioner blev varetaget.

På det tidspunkt, hvor Esoterisk Center blev en realitet var der 17 medlemmer af gruppen. Da gruppen var på sit højeste antal, var der 20 medlemmer. På tidspunktet for dens opløsning var der 11 medlemmer tilbage.

Den ydre struktur

Oprindeligt var Teosofisk Forening og derefter Esoterisk Center Skandinavien strukturelt ganske almindelige foreninger med årlige generalforsamlinger, valg til bestyrelsen og kontingentbetalende medlemmer, som til gengæld havde visse medlemsfordele. Ønsket om at ledergruppen skulle arbejde efter esoteriske principper og udvikle sig sammen gennem meditation og studier, var dog ikke foreneligt med den normale struktur for en forening, hvor bestyrelsen med jævne mellemrum er på valg. Det blev derfor besluttet, at bestyrelsen skulle være selvsupplerende, altså udpege sine egne medlemmer.

Dermed forsvandt medlemsdemokratiet og muligheden for at medlemmerne selv kunne stille op og blive valgt til bestyrelsen og påvirke foreningens arbejde og fremtid. Det skabte naturligt nok en hel del spørgsmål og usikkerhed blandt foreningens medlemmer. Ændringen blev dog vedtaget på en generalforsamling, og i virkelighedens verden skete der heller ikke de store ændringer; der blev stadig udbudt aktiviteter, udgivet program og medlemsblad, og medlemsfordelene blev der heller ikke lavet om på. Ændringen vakte imidlertid modstand hos de andre grupper, som var en del af Teosofisk Forening og blev derfor i sidste ende en af de ting, der førte til at gruppen brød med Teosofisk Forening og dannede Esoterisk Center Skandinavien.

Esoterisk Center Skandinavien fungerede efter samme principper som Teosofisk Forening, blot følte vi os nu mere fri til at forme både programmet og medlemsbladet i en mere stramt esoterisk retning. Medlemsskaren var blevet nogenlunde halveret ved splittelsen. Til gengæld fik vi et tættere samarbejde med den svenske esoteriske forening, som var samlet omkring Olle og Imma Moebius på kursusstedet Klintadal i Sverige. Klintadal lå smukt placeret i den skånske natur, og dette dejlige sted kom nu til at danne rammen om Niels' skole og gruppens retreats.

Foreningen blomstrede i takt med at udbuddet af aktiviteter øgedes, og efter vores egen mening havde en meget høj kvalitet og en skarp esoterisk tilgang. I starten lejede foreningen lokaler, men efterhånden blev det et stort ønske at få egne lokaler, så møder og aktiviteter kunne tilrettelægges mere frit. Ved hjælp af nogle store donationer fra gruppens medlemmer, blev det muligt at købe en andelslejlighed på H.C. Ørstedsvej, som indeholdt netop hvad der var behov for til møder, undervisning og terapi.

Også her blomstrede foreningen, og vi begyndte at gøre os tanker om at give aktiviteterne et mindre esoterisk udtryk. Tanken var, at de principper, som gruppen nu selv havde praktiseret i en årrække, også ville være gavnlige uden for en snæver esoterisk kreds af mennesker. Vi ønskede at rette vores aktiviteter mod erhvervslivet, og hvis vi desuden havde et sted med mulighed for at indrette overnatning, var der næsten ikke grænser for hvor langt vi ville kunne nå ud. Da der samtidig opstod en kæmpe vandskade i lokalerne på H.C. Ørstedesvej virkede det som et vink med en vognstang. Ved hjælp af yderligere nogle store donationer fra gruppens medlemmer og gennem indsamling blandt foreningens medlemmer, blev det til sidst muligt at købe Elvergården i Ejby.

Foreningen blev ved den lejlighed opløst, og der blev i stedet etableret en fond og et selskab, som skulle varetage den daglige drift af ejendommen som et kursuscenter. En ydre struktur omkring en forening der beskæftiger sig med mystiske ting og anvender en svært tilgængelig terminologi, stemte ikke overens med det forretningsmæssige udtryk, vi ønskede at skabe. Vi fandt også, at hele foreningsprincippet med medlemmer som har særlige fordele, var en form for separatisme, som ikke var foreneligt med de esoteriske principper vi søgte at leve efter. Sådan helt lavpraktisk var det også et ret stort arbejde at administrere medlemskaber og kontingentbetaling, som det ville være rart at slippe for. Med en fond stod det medlemmerne frit for som hidtil at indbetale støtte til formålet – deres "kontingent" – som en donation til fonden og selv bestemme størrelsen. Alle betalte herefter det samme for at deltage i kurser osv. I øvrigt regnede vi med, at vores indtægter fremover skulle komme fra andre fonde, som havde til formål at støtte aktiviteter som vores, og fra "rige" erhvervs kunder.

Virkeligheden kom til at se helt anderledes ud!

Det var netop på denne tid, at gruppen kom ud i en stor krise i forhold til ikke bare det esoteriske samfund i Danmark og Norden, men også til WSI og det internationale esoteriske samfund. Samtidig slog den generelle økonomiske krise igennem med afsmittende negativ effekt på folks lyst til at deltage i "luksus" aktiviteter som esoteriske foredrag og skoler. Det betød at interessen for vores aktiviteter dalede betragteligt.

Vi havde ikke længere faste halvårlige kontingentindbetalinger, og det var nok også for meget forlangt at de hidtidige medlemmer skulle være trofaste og fortsætte "medlemskabet". Da vi nedlagde foreningen skar vi jo også det bånd over, der skabes gennem medlemskabet. Vi skiftede igen navn, logo og hjemmeside og vi flyttede vores aktiviteter fra København, hvor vores medlemmer boede, til Ejby, som man kun kan komme til, hvis man har bil eller vil bruge lang tid på transport frem og tilbage.

Vores ambition om at nå erhvervslivet var heller ikke særlig realistisk, når man ser objektivt på den gruppe mennesker vi var: En noget blandet forsamling mennesker i alle aldre, som var vant til at færdes i et esoterisk miljø i et foreningsregi, og som ikke havde særlig forstand på at gebærde sig i et højt profileret erhvervsrettet miljø. Vi havde begrænsede (læs: ingen) økonomiske ressourcer selv, og vi overtog en ejendom, der i sig selv krævede mange flere kræfter at udvikle og vedligeholde, end vi kunne stable på benene.

Selv om vi var omkring 20 mennesker i gruppen, var alt arbejde baseret på frivillighed, og de fleste medlemmer var enten studerende eller havde almindeligt lønarbejde. At være fyldt med alle de rette hensigter og motiver er altså ikke nok, når den tilsvarende evne til at manifestere alene beroede på en forventning om, at andre ville investere i vores drømme og give det økonomiske belæg for at tegne, bygge og indrette kursusstedet.

Virkeligheden blev i stedet, at deltagelsen i vores aktiviteter daledede, at vi aldrig fik held med at målrette vores aktiviteter til erhvervslivet og at vi aldrig fik etableret det kursuscenter der var hensigten med købet af gården. Vi blev i stedet fanget i de modstridende krav om på den ene side at passe og vedligeholde ejendommen, og på den anden side ønskerne om at udvikle og udbyde esoterisk undervisning.

Til sidst måtte vi erkende at projektet var slået fejl. Elvergården blev solgt og fonden og selskabet blev opløst.

Min kommentar og et esoterisk perspektiv

Man kan måske af ovenstående få det indtryk, at vi bare var en samling håbløst naive mennesker, som levede i en drømmeverden. Det er måske nok den ydre sandhed, men bestemt ikke den indre. Der er ikke nogen af gruppens medlemmer, som ville have undværet den læring der har ligget i dette turbulente forløb, og det vil være min påstand, at den udvikling, der fandt sted på de indre planer i gruppen og for den enkelte, mere end opvejede det ydre kaos.

Set i et esoterisk perspektiv, hvad var det så lige der skete? I Nature of the Soul af Lucille Cedercrans er der i nogle af bogens første kapitler bl.a. en gennemgang af, hvad der sker i et menneskes liv, når det betræder prøvevejen og begynder at åbne sig for den guddommelige indstrømning af vilje/hensigt, kærlighed/visdom og intelligent aktivitet.

Når disse højere og finere energier begynder at gøre sig gældende i prøvedisciplens liv, er det første synlige resultat ufravigeligt både positivt og negativt, fordi indstrømningen af energi forstørrer, hvad der i forvejen er til stede i vedkommende af både godt og mindre godt. De gode, sjælsorienterede motiver og kvaliteter stimuleres, såvel som personlighedens selvcentrerede, separatistiske motiver og opfattelser. Opgaven består herefter i at lære at tøjle eller beherske personlighedens motiver, samtidig med at der sker en orientering mod sjælens kvaliteter.

Lucille Cedercrans, Nature of the Soul, Lesson 8 (min oversættelse):

”Virkningen af Guddommelig Intelligens på en prøvedisciplen har tre markante virkninger i hans bevidsthed og redskab.

Det første der manifesteres, er tilsyneladende kaos. Dette er resultatet af, at gamle former aktiveres sammen med en mental opvågning. Individet har haft en række erfaringer, som ud fra et synspunkt ikke kan ses. De mærkes som lykke og smerte, glæde og sorg, tab og gevinst. Ofte synes disse oplevelser at være uden indbyrdes relation og uden mening. Men så en dag vågner individet op til livets virkelighed. Han erkender, at alt hvad han har været igennem, har været med et bestemt formål. Han ser mønsteret og erkender Sjælen som dets motiverende årsag.

Han begynder at blive mentalt interesseret (læg mærke til forskellen mellem mental og emotionel) i hvad der sker i og udenfor både ham selv og andre.

På samme tid er han modtager af en strøm af Guddommelige energier, der strømmer ned fra sjælen gennem de forskellige aspekter af personligheden. Som vi allerede har set, aktiverer denne energi både det ønskelige og det uønskelige, og forårsager at alt indenfor den samlede bevidsthedstilstand vokser.

Når den passerer gennem det mentale aspekt, vokser og gror såvel tanker om selvet som tanker om tjeneste ud i manifestation. Det mentale legeme aktiveres, og individet bliver opmærksom på sit eget tankeliv.

Når energierne passerer gennem den emotionelle natur, pustes til alle tilbageværende begærs flammer, som står i modsætning til den nyligt vakte aspiration. Ofte undres den studerende over at opdage følelser i sig selv, som han ikke vidste han var i stand til vise. Han bliver opmærksom på sit eget underbevidste begærliv.

Når energierne passerer gennem det fysiske redskab og ud i omgivelserne, er virkningerne mange og varierede; her udfoldes det subjektive tankeliv og det astralt emotionelle liv i konkret form. Der kan vise sig mange små sygdomme eller endog alvorlig sygdom, mens der på den anden side kan forekomme helbredelser, som for den udenforstående er mirakuløse.

I begyndelsen synes manifestationerne at foregå i en tilstand af oprør, når en står i modsætning til en anden. Og således er den første manifestation af intelligent aktivitet i aspirantens eller prøvedisciplens liv kaos. Det giver ikke mening for det almindelige menneskes sind.

Dette er den første fare på begynderens vej, den test som ledsager indvielse. Den unge discipel må se bag om det tilsyneladende ind i den indre realitet, og forstå at via dette ydre kaos vil Guddommelig Orden blive reableret i hans liv og affærer.

Den anden manifestation af Intelligent Aktivitet som nu skal finde sted i disciplens liv, er mental polarisering. Han må skifte sit fokus fra den astralt emotionelle natur ind i sit mentale legeme, og dette er ikke nogen let sag

Et individ, som er fokuseret i det astrale legeme er kontrolleret af sine følelser og påvirkes af andres følelser. Han bliver trukket hid og did af kræfterne i dette aspekt af hans redskab og den følelsesmæssige verden han lever i. Astrale kræfter er manifestationens magtfaktor (kraftelement). Han er så, så at sige, kontrolleret af at være på krigsstien, og kan ikke se med klar indre vision, fordi han er blindet af sine egne begær og følelser. Han er fortabt i illusion, og er faktisk en del af illusionen, da han når alt kommer til alt kun er en skuespiller i et stort drama, uden at være klar over at han selv er skuespilleren. Han lider under rollens triumfer og tragedier, uden at være klar over sin sande identitet.

Lad den studerende erkende, at hvis en følelse, en hvilken som helst følelse hvad enten den vedrører dig selv eller andre, kan få dine handlinger til at afvige fra en sandhed, du på et eller andet tidspunkt har forstået; dér, lige netop i det område af det astrale legeme er din bevidsthed polariseret. ...”

Dette gælder ikke kun for den enkelte aspirant, men også for en aspirantgruppe. Jeg ser det sådan, at vi blev en aspirerende gruppe på det tidspunkt hvor vi begyndte at meditere sammen. Indtil det tidspunkt var der blot tale om en almindelig bestyrelse for en forening, som sørgede for den daglige drift af foreningen på lige fod med alle mulige andre bestyrelser for frivillige foreninger. Men da vi begyndte at meditere sammen, begyndte vi også at påkalde den indre verdens energier ned i gruppen, og blev dermed uundgåeligt udsat for alle de virkninger, som beskrives ovenfor. Og virkningerne blev sat i gang, ikke bare for gruppen som sådan, men også som de enkelte individer gruppen bestod, så altså dobbelt kaos!

Vi kom da også næsten øjeblikkelig ud i en konflikt med Teosofisk Forening, og efter yderligere nogle år endnu engang med hele det danske esoteriske samfund og med WSI. Og jeg skal da lige love for at sindene og følelserne var i oprør. Jeg tør slet ikke tænke tilbage på de mails og breve der blev udvekslet, og som bestemt ikke var udtryk for mental polarisering eller harmløshed i tale og handling, som vi jo ellers udmærket ved, er disciples kendetegn. Alle omvæltningerne som hele beskrivelsen af struktur er udtryk for, kan altså ses som det tilsyneladende kaos, der er en naturlig følge af at påkalde højere energier og bevidsthed ned i redskaberne, som altså i dette tilfælde er et gruppefelt under udvikling.

Kunne vi have undgået det? Hvis vi nu havde kendt den citerede tekst, kunne vi så have sagt til os selv: "Nåh, jamen når vi udsættes for disse "angreb", så er det jo bare tilsyneladende kaos som følge af indstrømmende energier, og det vil vi forholde os helt køligt og mentalt til, og i alle situationer snakke sammen om hvordan vi bedst formulerer os og handler, så vi udviser rette menneskelige relationer..." Kunne vi have gjort det? Det tror jeg ikke. Sagen er jo, at når man står midt i udfordringerne og oplever modstand endda fra mennesker, som man ellers har stået nær og haft tillid til, så er man netop blindet af den dis og tåge som bevægelserne i det astrale felt skaber, og er egentlig ubevidst om hvor fanget i følelserne man er. De ting vi mente, troede og sagde, var jo fuldt ud retfærdige set fra vores eget synspunkt, og de andre måtte da - hvis de ellers gad - kunne se at det var dem der var galt afmarcheret! At man fanges på den måde i sit følelsesliv, beskrives i Nature of the Soul netop som uundgåeligt i hvert fald i første omgang. Læringen består i, at man sidenhen når man har oplevet at blive konfronteret med næsten de samme udfordringer gang efter gang, bliver bedre til at opdage at man er følelsesmæssigt polariseret, og bliver i stand til at træde tilbage fra følelserne, når de er i spil, og opretholde en mental, harmløs sindstilstand.

Min kommentar - uoverensstemmelser

Som det fremgår af ovenstående beskrivelse har gruppen været igennem en række uoverensstemmelser, og har en overgang været på kant med næsten hele det danske og internationale esoteriske samfund. Heri adskiller en esoterisk gruppe sig ikke fra alle andre typer af grupper - også her kommer sindene i oprør, også her fører det til adskillelser af mere eller mindre dramatisk karakter. Det var uoverensstemmelse indenfor Teosofisk Samfund, der førte til at Teosofisk Forening blev dannet. Det var uoverensstemmelser indenfor ledelsen af Teosofisk Forening, der førte til at gruppen omkring Niels trådte ud og dannede Esoterisk Center Skandinavien. Det var uoverensstemmelser mellem gruppen og WSI, der førte til, at gruppen hørte op med at deltage i konklaverne.

I dag husker ingen længere på, hvad der startede disse uoverensstemmelser, og betyder heller ikke længere noget, hvad de handlede om, og hvem der gjorde eller sagde hvad i den sammenhæng. Spørger man i Center for Livets Indre Dimensioner vil man få én version af hvad der skete, spørger man den eller de andre parter vil man få en anden version, og spørger man nogle, som ikke var involveret, men iagttag begivenhederne udefra, vil man få en helt tredje version. Ingen af disse versioner er mere sand end de andre, men et udtryk for samme sag set fra forskellige vinkler. I situationer med uoverensstemmelser er det imidlertid vigtigt at huske, at vi alle arbejder for samme sag.

Gruppens indre struktur og liv

Strukturen som beskrevet ovenfor - forening - fond - selskab - var kun den ydre form, som gruppens arbejde indordnedes under. Denne struktur gav sig formelt til kende gennem et sæt vedtægter, som definerede formål, regnskab, bestyrelse osv. og selvfølgelig også gennem en hjemmeside og på de sociale medier, som præsenterede foreningen og dens aktiviteter på en mere indbydende måde.

Struktur er nødvendig for relationen til omverdenen, både i forhold til dem, som er interesserede i foreningens aktiviteter, og i forhold til myndighederne. Det var naturligvis en helt anden sag, hvad der foregik indenfor gruppens rammer, når ingen andre kiggede på. Med beslutningen om at vi ville udvikle os som en esoteriske gruppe gennem studier og meditation, kom der efterhånden ret stor afstand mellem den ydre form og gruppens indre liv. Eller rettere, ved siden af den ydre form, skulle gruppen nu til at udvikle sit indre sammenhold og i esoterisk forstand blive et gruppefelt.

Denne indre udvikling var kernen i gruppelevet. Udviklingen strakte sig over en periode på 14 år og fandt sted i faser: En indledende fase, hvor gruppen blev etableret, en fase hvor gruppen udviklede sit indre liv ret eksplosivt, og en fase, hvor gruppen konsoliderede sig på Elvergården, men altså til sidst måtte erkende, at tanken om et kursuscenter ikke bar igennem.

Disse faser kan esoterisk set anskues som en cyklus i overensstemmelse med de tre aspekter, som er så grundlæggende for alt esoterisk arbejde.

Lucille Cedercrans, The Nature of the Soul, Lesson 1 (min oversættelse)

”Når man skal nærme sig en forståelse af sjælen, må man som det første overveje det basale koncept, som ligger til grund for al manifestation. Enhver tilsynekomst i form er virkningen eller udåndingen (for at bruge en okkult term) af Guddommens tre principper. Disse tre principper - som betegnes den hellige treenighed og symboliseres i geometrisk form som manifestationens trekant, er de tre personer i En: Gud Faderen, Gud Moderen eller Helligånden og Gud Sønnen.

Den okkulte studerende ser dem ikke som personligheder, men betragter disse tre basale principper som den bagvedliggende årsag til enhver tilsynekomst i form.”

De tre aspekter vil altså også gøre sig gældende i manifestationen af en gruppe på flere forskellige måder. I dannelsen af gruppen vil der således være en hensigtsfase, hvor gruppen etableres på baggrund af en bestemt impuls, en udviklingsfase, hvor hensigten og relationerne inden for gruppen

udvikles, så der dannes et gruppefelt, og en manifestationsfase, hvor resultatet af de forudgående faser realiseres.

1. Fase – Gruppen etableres

I gruppens indledende fase var forbindelsen til WSI og muligheden for at invitere gæstelærere til at undervise i foreningen og på gruppens retreats af meget stor betydning. Disse retreats blev hurtigt en årligt tilbagevendende begivenhed, og noget vi som gruppe glædede os helt kolossalt til. Det gav os inspiration til gruppens udvikling i hele det kommende år. Seminarerne vekslede mellem foredrag, meditationer, spørgsmål og svar og øvelser, og vi fik under kyndig vejledning en oplevelse af og en forståelse for, hvad gruppens dybere formål kunne være, hvordan gruppemeditation udføres og hvordan meditation kan bruges i forskellige sammenhæng. Seminarerne blev mere og mere intense for hvert år, og efterhånden kom meditationer og øvelser også til at omfatte terapeutiske øvelser og træning.

Lad os lige standse op et lille øjeblik og overveje, hvorfor en gruppe mennesker mon begynder at interessere sig for og tro på nogle ting, som aldrig vil kunne bevises ad videnskabelig vej. Jeg kan naturligvis kun tale for mig selv, og min interesse for den okkulte verden er udsprunget dels af en stor nysgerrighed overfor de temaer og evner som bøgerne omhandler, magi, telepati clairvoyance osv. - hvad er det? Hvordan viser det sig? - dels en stor lyst til selv at udvikle sådanne evner. Når alt kommer til alt, så er hele teosofien og den esoteriske lære jo baseret på kanalisering fra de indre verdener og ned igennem nogle sensitive, clairvoyante mennesker. Det er vel ikke underligt, at en af attraktionerne ved at beskæftige sig med det okkulte er, om man evt. selv skulle have eller kunne få mulighed for under kyndig vejledning at udvikle den type af evner. Lidt naivt måske set udefra, men er det mere mærkeligt end at samle på frimærker og håbe på at finde netop den lille lap papir som er millioner værd.

Jeg forestiller mig i hvert fald, at også andre i gruppen et eller andet sted i deres bevidsthed har ønsket sig og stræbt efter at opnå nogle af disse evner, måske ikke så meget for at opnå evnen i sig selv, men mere som et tegn på og en konsekvens af fremskreden udvikling og sjælskontakt. Målet for al meditation. Nogle besad måske også i mere eller mindre udtalt grad den slags evner og fandt, at foreningen/gruppen var et godt sted at lære at forholde sig til sådanne evner og evt. udvikle dem. Derfor var det også så stor en ting for mig - og sikkert også for mange af gruppens øvrige medlemmer - at begynde at meditere sammen og sammen søge at opnå en eller anden kontakt med de indre verdener.

Esoterisk set er denne nysgerrighed og søgen et udtryk for, at sjælen begynder at gøre sig gældende i den individuelle persons liv, og det næste skridt vil ofte være at søge at udtrykke dette igennem en gruppe, da sjælen netop er gruppebevidst. Et udtryk for at personligheden og dens separatistiske trang til hele tiden at orientere sig mod hvad der er bedst for "mig", erstattes af et fokus på hvad der er bedst for gruppen og helheden, selv om det evt. sker med endda store personlige ofre. Gruppebevidsthed kan sagtens opstå og udfolde sig uden for en gruppe, men den allerbedste læreplads vil netop være en gruppe, der samles på eget initiativ om et uselvisk formål.

Gennem vores voksende indre arbejde satte vi esoterisk set en mægtig invokation i gang, jf. citatet af Cedercrans på side 7 - 8, og som følge heraf - set i tilbageblik - en tilsvarende indstrømning af

energi i gruppen. Det betød en enorm ekspansion af gruppens bevidsthed og mentale virkefelt, så den næste store udfordring gruppen stod overfor, var at lære at håndtere denne energi.

2. Fase – Ekspansion

Denne ekspansion prægede gruppens arbejde i perioden fra 2004 og indtil købet af Elvergården i 2007.

Som nævnt i afsnittet om ydre struktur blomstrede foreningen, og vi havde et stort ønske om at finde et sted, som vi helt selv kunne disponere over. Det endte i 2005 med etableringen af en fond, som købte en lejlighed på H.C. Ørstedsvej. I gruppens bevidsthed og indre liv, var det en ny måde at tænke økonomi på i forhold til foreningens aktiviteter. Fonden blev et ydre udtryk for den ekspansion der var i gang, en administrativ konstruktion som kunne åbne muligheden for indstrømning af penge på en anden måde end det er muligt gennem en forening, og som skulle sætte os i stand til at skaffe os de fornødne midler.

Vi havde i foreningens bestyrelse en række arbejdsgrupper, som stod for forskellige dele af foreningens drift, fx AV gruppen som stod for produktion af CD og DVD serier, PR gruppen som stod for produktion af program og pjecer, servicegruppen som tog sig af det praktiske omkring afholdelse og servering til kurser og foredrag, osv. Nu blev dette sat endnu mere i system og i 2005 var der 11 sådanne arbejdsgrupper foruden fondens bestyrelse. Hver gruppe havde en ansvarlig person, som sørgede for, at der blev holdt møder og truffet beslutninger og for evt. lægge spørgsmål af større betydning frem i den samlede gruppe.

Da vi nu var begyndt at tage læren til os som noget der skulle legemliggøres igennem os, begyndte vi også at dyrke mere okkulte temaer, bl.a. for at blive i stand til selv at undervise. Så ved siden af de grupper, der beskæftigede sig med foreningens og fondens drift, blev der i disse år etableret flere okkulte undergrupper, som beskæftigede sig med emner som healing, astrologi, kost, pædagogik, okkult økonomi og engle- og devaliv. Ideen var, at alle medlemmer af gruppen med tiden skulle deltage i en eller flere af de okkulte aktiviteter efter lyst og evne.

Endelig var vi jo blevet meget optaget af tanken om at bringe de esoteriske principper og metoder ud til mennesker, som ikke på forhånd havde særlige forudsætninger i form af esoterisk viden. Med henblik herpå blev der etableret virksomheder, som tilbød terapi, konsulentytelser og undervisning til mennesker uden esoterisk forhåndsviden og til erhvervslivet. Selv om disse virksomheder ikke formelt hørte til gruppens aktiviteter, så var de dog udsprunget af gruppen, og det var i alt væsentligt gruppens medlemmer, som stod bag dem. Der var i 2005 fem sådanne virksomheder under udvikling.

Næsten alle medlemmer af gruppen var med i flere undergrupper og/eller virksomheder, som holdt særskilte møder ud over det ugentlige fælles gruppemøde. Selv hvis gruppens 20 mennesker alle havde arbejdet fuld tid med disse mange planer og projekter, ville det være et ret stort brød, der her var slået op. Når man tager i betragtning at alt foregik på frivillig basis, og stort set alle enten havde arbejde eller studier at passe ved siden af, kan man undre sig over at vi turde kaste os ud i det. Men vi var drevet af en kæmpe entusiasme over alle de muligheder vi så danne sig i horisonten. Det var desuden tanken, at både centeret og de virksomheder der blev etableret, med tiden skulle

generere indkomst til gruppen gennem fonden og måske oven i købet arbejdspladser og løn til gruppens medlemmer.

Min kommentar - et esoterisk perspektiv

Endnu et citat er måske på sin plads her, for at sætte denne ekspansion i gruppelivet ind i et esoterisk perspektiv. Både Alice Bailey og Lucille Cedercrans beskriver hvad der sker, når sjælen begynder at gøre sig gældende i disciplens liv, og hvordan det indvirker på disciplens liv og legemer.

Alice Bailey, Esoteric Psychology, side 120 (min oversættelse)

”Tjeneste fortolkes normalt som yderst ønskeligt, og det erkendes sjældent, hvor virkelig vanskeligt tjeneste egentlig er. Den indebærer så mange ofre af tid, interesse og af ens egne ideer, den kræver overordentligt hårdt arbejde, fordi den nødvendiggør en bevidst anstrengelse, bevidst visdom og evnen til at arbejde upersonligt. Disse kvaliteter er ikke nemme at erhverve for den almindelige aspirant ...

Tjeneste betragtes ofte som noget, der skal bringe andre mennesker frem til samme synspunkt som den tjenendes, for hvad den håbefulde tjenende har fundet ud af er godt, sandt og brugbart, må nødvendigvis være godt, sandt og brugbart for alle ...

Tjeneste er ofte en indikation på et travlt og overaktivt temperament eller på en selvtilfreds tilbøjelighed, som fører vedkommende til at anstrenge sig for at forandre situationer og få andre til at rette sig efter, hvordan han synes det burde være, og tvinger derigennem mennesker til at tilpasse sig, hvad den tjenende synes der skal gøres.

Tjeneste kan også vokse ud af et fanatisk ønske om at træde i Kristi fodspor, den store Guds Søn, som ”gik rundt og gjorde gode gerninger” og satte et eksempel til efterfølgelse. Sådanne mennesker tjener derfor ud fra en fornemmelse af lydighed og ikke ud fra et spontant ønske om at imødekomme de lidende. Tjeneste kan på samme måde blive ydet ud fra et dybfølt ønske om åndelig perfektion. Den betragtes som en af de nødvendig kvalifikationer til discipelskab, og derfor må man, hvis man vil være discipel, tjene. Denne teori er korrekt, men tjenestens levende substans mangler. Idealet er rigtigt, sandt og fortjenstfuldt, men motivet bag er helt forkert.”

Lucille Cedercrans, The Nature of the Soul, Lesson 5 (min oversættelse)

”Når mennesket begynder at skimte sin sjæls vision og at få indtryk fra sjælens visdom er hans første reaktion egoistisk. Han tænker på sig selv som forskellig fra resten af menneskeheden og bliver, idet han knap erkender det fejlagtige i sin fremfærd, mere farligt separatistisk, end da han blot var styret af sin personlighed uden tanke på sjælen. Modgiften er at indoptage nogle få okkulte fakta og at erkende, at det som sker for ham er så naturligt som en hvilken som helst anden vækstproces. Han er ikke forskellig eller enestående, over eller under sine brødre. Han er simpelt hen på vej ind i en erfaring, som han deler med hver eneste mand, kvinde og barn på planeten, som enten allerede har været igennem den, er i den eller vil komme det med tiden.

...

Lad os nu se på de naturlige konsekvenser af en sådan indvirkning på hvert af personlighedens tre aspekter.

I samme øjeblik en sådan energi indvirker på det mentale legeme, vækker det bevidstheden deri hen imod en eller anden drift. Individet har åbnet sig selv for mere motiverende kraft, så at sige, som aktiverer de motiver, som allerede er til stede. Således stikker åndelig ambition, som er den separatistiske personligheds åndelige virkeliggørelse, sit hoved frem, og aspiranten begynder at tænke i retning af magtposition og stor indflydelse. I stedet for at tjene dem, som

han er optaget af at tjene eller respondere på deres naturlige behov, er han kun bevidst om sig selv og sit behov for at tilfredsstille sit eget ego. Han ønsker at være "Nogen" i åndelig forstand.

På samme tid aktiveres også den virkelige mentale impuls til at tjene den Guddommelige Plan, til at disciplinere personligheden, til at udvikle sig som et medlem af den menneskelige familie, og modsætningernes par kommer til syne i sindets natur for at blive løst i harmoni.

...

Når viljens energi passerer fra den mentale natur og ind i den emotionelle, skaber den samme type konflikt der; begær overfor aspiration. Den aktiverer det såkaldt gode såvel som det onde, og skaber meget ofte emotionel forstyrrelse."

De to forfattere beskriver her på hver sin måde, hvordan en stor energiindstrømning vækker store modsat rettede impulser - både gode og mindre gode motiver forstørres. Det indebærer at den, der modtager energitilstrømningen, udvider sit engagement voldsomt og gribes af iver efter at overbevise omverdenen om det, vedkommende nu selv har forstået, endda ofte med en følelse af at det haster, og derfor med endnu mere tryk på for at få ændret tingene til det bedre. Man "opflammes af den hellige ild", og det vil være min påstand, at det gælder såvel det enkelte menneske som en dedikeret gruppe som vores. Jeg kan i hvert fald genkende de træk, der beskrives både hos Bailey og Cedercrans, både i mig selv og i gruppelivet, som det udfoldede sig i denne periode.

Det er værd at notere sig, at også de ædle motiver vokser og fuldbyrdes med tiden. Desuden beskrives de mere negative reaktioner på indstrømning som noget der uundgåeligt sker - for alle, og som de involverede slet ikke opdager, før de gennem mental polarisering bliver i stand til at træde tilbage og se upersonligt på de processer, der er i gang. Også disse træk kan genkendes i gruppelivet i denne periode.

Det hører med til denne ekspansionsperiode, at gruppen også udviklede sin måde at meditere på og i det hele taget at mødes og være sammen på.

Al denne ekspansion, men især igangsættelsen af de mange okkulte undergrupper, der med tiden skulle udvikle ny undervisning, og ideerne om at begynde at rette vores aktiviteter som tilbud til erhvervslivet, skabte endnu en gang et behov for et større sted at udøve vores aktiviteter fra, gerne et sted uden for byen som også egnede sig til retreat og fordybelse. Til det formål blev Elvergården købt.

3. Fase – Elvergården

Efter denne voldsomme ekspansion var det nu tid for gruppen til at konsolidere sig på Elvergården og begynde at stabilisere gruppelivet, udvikle undervisning og kurser efter det nye paradigme vi havde sat op for os selv, og ikke mindst skaffe penge til at bygge kursusfaciliteter.

Dette stadie af gruppelivet er faktisk svært at beskrive, fordi anskaffelsen af Elvergården i sin ydre form jo må betegnes som en fiasko. Alligevel kan det være værd at notere sig hvilke aspekter af gruppelivet der rent faktisk lykkedes, og årsagen til de aspekter, der ikke lykkedes.

Det der lykkedes ...

Personlig udvikling - rigtige menneskelige relationer

I den tid gruppen var knyttet til Elvergården, lykkedes det at skabe et helt unikt gruppefelt. Den megen bearbejdning som vi gennemgik både personligt og i gruppen via sjælsterapi og andre terapier, bar frugt i relationerne mellem gruppens medlemmer. Selv meget følsomme og personlige emner kunne drøftes, og selv om bølgerne stadig kunne gå højt, selv om aspekter af konkurrence og uenighed også gjorde sig gældende, var det gennemgående træk en kærlig forståelse og tålmodighed og accept af den enkeltes vej, som jeg i hvert fald ikke har oplevet i nogen andre grupper jeg har været med i, fx på mine forskellige "civile" arbejdspladser.

Processen med at sælge gården og opløse gruppen over en periode på 2 år fra beslutningen blev taget og opløsningen var en realitet, var udfordrende. Alligevel lykkedes det at bevare gruppen og gruppefeltet til det sidste.

Den solide esoteriske baggrund vi fik gennem arbejdet i gruppen, kommer nu til nytte på en bredere og mere udadrettet måde, når vi hver især stræber efter at etablere åndelige værdier lige midt i den almindelige hverdag på almindelige arbejdspladser. Mere esoterisk kan det næsten ikke blive, og den måde at tjene verden på er også noget, som er udsprunget af gruppelevet.

Prototype for en esoterisk gruppe

Oprindeligt var gruppens formål ret enkelt: At etablere den skandinaviske esoteriske skole – eller forløberen for sådan en skole, som beskrevet i Alice Baileys bøger. I gruppens indre arbejde på de årlige retreats blev vi imidlertid opmærksomme på, at et så fasttømret formål kunne hindre vores modtagelighed for de behov fra omverdenen, som vores tjenestearbejde gerne skulle reflektere. Vi blev desuden opmærksomme på, at måske netop vores gruppe havde nogle muligheder for at udforske, hvad esoterisk gruppearbejde egentlig vil sige, og på den måde blive en prototype for esoterisk gruppearbejde.

Efter at der var kommet mere ro på de ydre forhold og gruppen fik sig etableret på Elvergården, begyndte vi derfor at eksperimentere med selve det at være en esoterisk gruppe. Vi stræbte efter at forstå de dynamikker som sådan en gruppe kan operere ud fra, og at indarbejde dem i vores måde at fungere på.

Vi søgte fx at indarbejde de tre aspekter i gruppens arbejde. En manifestationsproces vil således altid indeholde disse tre elementer, og det er en god forklaringsmodel, når man vil forstå de mange mekanismer omkring gruppearbejde: Første aspekt som handler om hensigt og ledelse, andet aspekt som handler om udfoldelse af hensigten og skabelse af gruppefeltet, og tredje aspekt som handler om manifestation.

I arbejdet med det tre aspekter søgte vi også en overgang at og fordele gruppens medlemmer i henholdsvis et hovedcenter, et hjertecenter og et halscenter for derigennem at effektivisere gruppens udvikling af hvert af disse aspekter.

Også i en årlig cyklus inkorporerede vi de tre aspekter i vores arbejde, idet vi så vidt muligt tilpassede vores indre aktiviteter med Verdenstjenergruppens treårige cyklus, hvor 2008 var et 1. aspekt år, 2009 et 2. aspekt år og 2010 et 3. aspekt år osv.

Vi eksperimenterede også med princippet om funktionsdeling, dvs. at hvert gruppe-medlem havde sin egen specifikke funktion at varetage, som det er beskrevet i Leadership Training af Lucille Cedercrans:

Lucille Cedercrans, Leadership Training, Chapter 19 (min oversættelse)

”Hvad angår hver enkelt menneskes individuelle bidrag, vil jeg give jer ét overordnet koncept.

Dette har relation til Guddommelig hensigt, til åndelig individualitet, til særlig funktion. Hvert medlem af den menneskelige familie har, uanset evolutionær udvikling, uanset sin placering i tingenes tilstand, sin specielle funktion at udføre i det Ene Liv. Hver enkelt individ er i sit højeste aspekt en essentiel del af det Ene Liv, uadskillelig, men individuel. I sin relation indenfor det Ene Liv har hver enkelt en særlig funktion at udføre, en særlig rolle at spille. Det er hans eller hendes Guddommelige hensigt ... Kun han eller hun kan tjene denne særlige hensigt, denne særlige relation i det Ene Liv – ingen andre. Det er denne hensigt, der sender et menneske i inkarnation ...

Ganske vist fortolker hver enkelt sit guddommelige formål forskelligt, alt efter sit væsen, sit evolutionære udviklingstrin eller sit bevidsthedsniveau på ethvert givet tidspunkt. Men fortolkningen har altid en eller anden relation til hans eller hendes guddommelige formål, fordi den er en refleksion heraf. Den kan være i opposition, men kan så forstås netop som en opposition. Det er denne hensigt, som motiverer alle individets individuelle erfaringer, både som Sjæl og som menneske.

Funktionsdeling var allerede vores arbejdsmetode under foreningsstrukturen, men nu blev der i højere grad lagt vægt på selvledelse og den enkeltes ansvarlighed for driften af eget arbejdsområde, i overensstemmelse med den enkeltes fortolkning af denne funktion.

Det viste sig dog at være temmelig svært at indarbejde disse ideer mere direkte i vores måde at fungere sammen som gruppe. Alligevel bidrog alle disse eksperimenter til vores forståelse af gruppearbejdets dynamik og til vores forståelse af værdien af hvert enkelt individ i gruppelivet.

Udvikling af undervisning og kurser

Så længe vi fungerede som forening, var der ikke så meget slinger i valsen. Formålet for foreningen var at udbyde foredrag, kurser og skoler inden for teosofien og den esoteriske lære. Flagskibet for vores aktiviteter var den esoteriske skole, som den blev udviklet af Niels. I denne måde at udbrede kendskabet til den esoteriske lære, er hovedformålet at fortælle om den esoteriske lære og give de mange, mange informationer, som findes heri, videre på en ordnet og forståelig måde. Folk kommer og lytter til de mange interessante informationer og går hjem bagefter, måske en smule åndeligt løftet, men uden at ændre en tøddel i deres liv i øvrigt.

Da vi begyndte at meditere sammen, begyndte vi jo imidlertid at opleve læren og dens virkninger i os selv og i gruppelivet. Det var derfor naturligt at vi også ønskede at give oplevelserne videre, og

som en konsekvens heraf lægge mindre vægt på information og viden i undervisningen og mere på at undersøge og opleve, så deltagerne fik en større chance for at integrere det tillærte i deres liv.

Det var vores forestilling og forudsætning, at dem som meldte sig til vores aktiviteter selv var på et udviklingstrin, hvor de ønskede at påtage sig ansvar for egen udvikling. Undervisningen blev derfor tilrettelagt ud fra en forudsætning om, at deltagerne skulle øve på egen hånd imellem undervisningsmodulerne.

Da sjælsterapi efterhånden blev mere konsolideret, blev konceptet udviklet ved at inddrage healing og astrologi i terapien gennem dem i gruppen som, specialiserede sig særligt inden for disse felter. Med det store potentiale der var i denne nye form for terapi, blev det også aktuelt at udvikle et skoleforløb, der kunne uddanne andre til at blive sjælsterapeuter.

I forlængelse heraf opstod ideen om et Akademi, som skulle rumme både den velkendte Esoteriske Skole og de nye ideer om esoterisk uddannelse af deltagerne. Akademiet skulle bestå af en grundskole i spirituel viden og praksis, og derefter skulle der være mulighed for at specialisere sig indenfor felter som healing, astrologi, den ny tids økonomi, osv. Katederundervisningen var på vej ud, og i stedet blev næsten alle i gruppen inddraget i undervisningen, dels som undervisere, dels som deltagere på lige fod med de andre deltagere. Tanken var, at deltagerne skulle inviteres ind i vores gruppefelt, så de fra dag ét fik lejlighed til at arbejde i et vel konsolideret gruppefelt, og at vi alle udviklede os sammen. Akademiet for Livets Indre Dimensioner blev født, og blev derefter omdrejningspunktet for vores aktiviteter.

Det der ikke lykkedes ...

Hele ideen med at flytte gruppen og dens aktiviteter til Elvergården var at etablere et center med lokaler til meditation, undervisning og terapi og overnatningsfaciliteter, som var egnede til at udbyde kurser mv. til erhvervslivet. Noget sådant kræver selvfølgelig mange penge, som vi ikke umiddelbart havde selv, så vi satte et storstilet program i gang for at skaffe penge fra andre fonde. Der blev nedsat en undergruppe, som særligt tog sig af dette projekt, og en anden undergruppe, som fik til opgave at finde en arkitekt, som kunne udforme et projekt. Et meget stort og fint projekt blev udarbejdet, og kommunen blev ansøgt om byggetilladelse til det. Den tilladelse fik vi ikke, og vi fik også afslag fra alle de fonde, vi havde søgt om penge til byggeprojektet.

Noget slukørede og efter en del selvransagelse, dæmrede det for os, at byggeprojektet var alt, alt for stort i forhold til, hvad vi umiddelbart havde behov for. Der var ikke nær så stor søgning til vores aktiviteter, som vi havde håbet på og regnet med. Efterhånden gik det også op for os, at tankerne om at rette alle vores aktiviteter mod erhvervslivet nok ikke var den rigtige vej for hovedparten af os. Uden penge og uden et passende byggeprojekt lagde vi for en tid byggeplanerne på hylden og koncentrerede os i stedet om at udvikle vores tilbud om undervisning og tage en ny intern drøftelse af gruppens hensigt og udviklingsperspektiver.

Byggeplanerne blev dog ved med at spøge, og da vi senere tog ideen op igen, gik vi frem på en helt anden måde. Vi søgte at skabe på en mere okkult måde, først og fremmest gennem en fælles subjektiv indsats. Vi fik desuden arkitekten til at udarbejde et mindre og økonomisk langt mere overkommeligt byggeprojekt.

Men heller ikke med denne metode lykkedes det, og den konstante kamp for at vedligeholde grund og bygninger og få driften til at løbe rundt førte endelig til beslutningen om at sælge Elvergården.

Afvikling

Det var naturligvis noget af en mavepuster at måtte opgive tanken om et center på Elvergården. Men vi formåede at holde sammen på gruppen under hele afviklingen. Udover de rent praktiske ting med salget, arbejdede vi også intenst med at opløse de psykologiske blokeringer og frustrationer der naturligt nok var. Som rigtige esoterikere arbejdede vi også med at opløse de energimæssige bindinger til stedet – alle de mange tankeformer, vi havde bygget omkring det.

Langt hen ad vejen havde vi nok et håb om at gruppen kunne fortsætte sit esoteriske arbejde også efter salget. Det gruppefelt vi havde opbygget sammen var for værdifuldt at give slip på. Så vi fortsatte troligt med at meditere sammen, og fokuserede vores meditation omkring tjeneste. Også her er et citat på sin plads:

Lucille Cedercrans, Nature of the Soul, Lesson 11 (min oversættelse)

”Som en tjenesteaktivitet, som hver af jer kan påbegynde her og nu, er meditation en af de mest betydningsfulde. Via denne aktivitet er disciplen i stand til at fokusere i sig selv, ikke bare den Guddommelige Plan eller den Hierarkiske intention, men også den energi, der er nedfældet i den Guddommelige Plan. Han bliver et instrument gennem hvilket Kristus fokuserer sin indsats for at vejlede, instruere og opløfte massernes bevidsthed.

Hver discipel, som tilbyder sig selv på denne måde tjener en meget større sag, end han på nogen måde kan forestille sig. For når han oplever erkendelsen af en sandhed, breder denne sandhed sig med styrken af hans erkendelse ind i massesindet, hvor andre medlemmer af menneskeheden kan samle den op, som var det deres egen tanke. På denne måde transmitteres de guddommelige ideer, som kommer fra Hierarkiet, til disciplen, fra den åndelige sjæl til mennesket i sin hjerne, ind i menneskeheden mentale legeme, hvor mange medlemmer af menneskeheden både kan komme under indflydelse af dem, og derefter selv blive en indflydelse i den Guddommelige Plans aktivitet. Forstå det betydningsfulde heri og overvej den tjeneste som du yder hver gang du i meditation kontemplerer et begreb om sandheden, hver gang du kontakter, fokuserer i dig selv og udsender en guddommelig energi, som ligger bag et begreb om sandheden.”

Efter salget af Elvergården, gik medlemmerne af gruppen dog hver til sit, og holder kun lejlighedsvist kontakt.

Gruppelivet - et psykologisk perspektiv

Ekspansionen i gruppelivet i gruppens indledende faser førte til, at gruppen fik oplevelsen af en nær kontakt til den indre verden – gruppe-sjælskontakt kunne man måske kalde det. Oplevelsen var ikke ens for alle, og nogle var i sagens natur hurtigere til at få oplevelsen af meget klare meditationsindtryk, som det umiddelbart for alle syntes indlysende at følge.

Denne begyndende gruppensjælskontakt gav os en fornemmelse af, at vi som gruppe havde et ret højt udviklingsniveau. Vi begyndte at betragte os selv som en gruppe med en lang udviklingshistorie bag os i tidligere liv, som nu var samlet af karmiske årsager og fordi vi havde en opgave at udføre fælles. På det personlige plan gav det en følelse af at være med til noget vigtigt og betydningsfuldt.

Det vigtigste var dog at vi fik oplevelsen af at vi kunne bruge meditationsindtrykkene meget direkte til gavn for gruppens arbejde. Da vores primære formål var at etablere en esoterisk skole som beskrevet i bøgerne, var det naturligt via en fokuseret meditatív indsats at prøve at opnå indsigt i, hvordan vi bedst kunne komme videre med dette arbejde.

Vi begyndte også at få en fornemmelse af, at Hierarkiet måske kunne have brug for grupper som vores, der var villige til at stille sig til rådighed for det, som de ønskede af os. Man kan måske sige, at vi brugte "som om" metoden og begyndte at arbejde, som om det faktisk var tilfældet. Vi forventede - og øvede os i at have tillid til - at vi ville få den hjælp vi havde brug for til at udføre det tjenestearbejde, vi ønskede at påtage os. Ex: Vi ville gerne etablere et center, som skulle være ramme om den skole vi skulle udforme, og hjælpen kom til os i form af ideer og indsigter, som til sidst gjorde at vi kunne anskaffe os et egnet sted. Næste opgave var at indrette de faciliteter der skulle til, og vores del af arbejdet var at ansøge diverse fonde og myndigheder om penge og tilladelser, alt sammen i tillid til at vi ville få hjælp til at tingene ville falde på plads for os.

Det at nogle skiller sig ud og bliver lyttet mere til end andre, skabte dog også en masse mindre heldige følelser og strømninger i gruppen. Vi stræber alle efter at opnå så tæt en forbindelse med vores sjæl som muligt, men nu skulle vi som gruppe forholde os til, at nogle syntes at være tættere på, og havde lettere ved at det end andre, og dermed jo også et højere udviklingsniveau.

Misundelse, jalousi og mistro er meget menneskelige reaktioner i personligheden, men ikke nogen man gerne vedkender sig som esoterisk studerende, så dem der måtte have følt og tænkt sådan, kom ikke åbent frem med det i starten. Det blev skubbet ned i gruppens underbevidste, kunne man sige, for så at ligge der og murre.

En anden naturlig reaktion, var ønsket om at være så tæt som muligt på dem, der viste de bedste evner for at få klare meditative indtryk. Så der kom også et vist element af konkurrence ind i gruppelivet: Hvem havde fået meditationsindtryk der lignede mest? Hvem blev valgt til at samarbejde i forskellige sammenhæng? osv.

Hertil kom, at næsten halvdelen af gruppens medlemmer var i familie med hinanden og derigennem tæt på hinanden og Niels, hvis indflydelse i gruppen altid har været markant. Det var også dem med familierelation, der kom til at bo sammen på Elvergården, mens resten måtte tage den lange vej derned, hver gang vi skulle mødes.

Det samlede resultat af disse mekanismer var en opsplitning af gruppens medlemmer i en udefineret kerne og resten; en slags A-hold og B-hold, uden at det dog nogensinde blev gjort klart, hvem der hørte til hvor.

Som gruppemedlem blev den megen fokus på de gruppemedlemmer, der tog teten med hensyn til meditationsindtryk, også noget af en sovepude. Når der var nogen der syntes at være nærmere på "sandheden", hvorfor så overhovedet selv gøre sig anstrengelser? Så et vist element af godtroenhed og mangel på kritisk sans og sund fornuft gjorde sig også gældende i denne fase af gruppelevet.

Hertil kommer den næsten uundgåelige konsekvens af begyndende sjælskontakt, som er beskrevet både hos Bailey og Cedercrans. Vi kom til at føle os som udvalgte, som nogle der skulle "redde Verden". Vi forsøgte naturligvis samtidig at forholde os ydmygt, som rigtige esoterikere jo skal, så der var samtidig en lurende utryghed og frygt for, om det hele nu også kunne bære.

Den store afstand imellem vores drømme og forhåbninger på den ene side, og vores faktiske fysiske og økonomiske formåen i forhold til at skabe et center på Elvergården på den anden side, er vel et meget godt ydre udtryk for disse mange modstridende indre mekanismer i gruppens liv.

Med tiden bevægede gruppen sig ud af denne sløvhed, og udviklede sig gennem fælles meditation, fælles sjælsterapi og forskellige former for okkulte øvelser til at opnå en endda meget stor overensstemmelse i vores meditative indtryk. Vi lærte at stole på disse fælles indtryk, og det betød igen, at den enkelte fik mulighed for at finde sin plads i gruppen og at stole på sig selv og sine egne indtryk og give udtryk for dem i gruppen.

Gruppens formål

Spørgsmålet om formål er en helt grundlæggende forudsætning for alt gruppearbejde, hvad enten det er esoteriske grupper eller andre grupper. At have en hensigt, et mål at arbejde hen imod, er det der holder en gruppe sammen.

Så længe gruppen fungerede som bestyrelse for en forening, var formålet defineret igennem foreningens formålsbestemmelse i foreningens vedtægter. Beskrivelsen af formålet var en ydre ting, som skulle fortælle omverdenen hvad foreningen stod for og hvilke tilbud den havde. Da Esoterisk Center Skandinavien blev dannet, blev Teosofisk Forenings formål videreført stort set uændret, blot tilpasset i forhold til de aktiviteter Esoterisk Center Skandinavien kunne tilbyde. Derudover fik formålet ikke nogen videre opmærksomhed, for internt var vi jo aldrig i tvivl om hvad vi skulle, nemlig udbrede den esoteriske lære gennem forskellige typer undervisning og gennem forskellige typer medier.

Foreningernes formålsbeskrivelse ligger også til grund for beskrivelsen af fondens formål. Dog blev den esoteriske terminologi nedtonet, og ordlyden og formuleringerne tilpasset til en bredere kreds af modtagere, og så det ville kunne forstås og accepteres også af det erhvervsliv, som vi ønskede at tilbyde vores aktiviteter til.

Der var dog også en uskreven og mere langsigtet vision for gruppen, nemlig at foreningens arbejde med tiden skulle blive til den svenske eller måske skandinaviske esoteriske skole, som er omtalt i Baileys forfatterskab. Niels var allerede i fuld gang med at udvikle sin esoteriske skole, og det lå som en mere eller mindre udtalt forudsætning, at hans to sønner og flere af de andre unge mennesker

i foreningen ville fortsætte arbejdet ad disse linjer. Projektet passede også vældig fint sammen med vores relation til den svenske esoteriske gruppe omkring Klintadal.

I gruppens ekspansionsperiode begyndte vi at arbejde mere bevidst med gruppens indre hensigt og vision, snarere end med det ydre formål. Visionen om at skabe en bestemt type skole blev blødt op, og vi fik gennem vores meditationer indtryk om, at et sideløbende formål for gruppen kunne være at blive en slags prototype for esoteriske gruppearbejde. Der viste sig desuden nogle mere overordnede, globale perspektiver for vores arbejde, hvor både den esoteriske undervisning og de mere udadvendte erhvervsaktiviteter havde en sammenhæng med hinanden. Det betød noget for den måde gruppen så sig selv og sit mulige bidrag til verden. Men det betød nok også at det hele blev lidt uvirkeligt for mange af gruppens medlemmer. Det er svært at forholde sig til noget som tidsmæssigt har et vældig langt sigt og at se sig selv som en aktiv medspiller i så store og overordnede perspektiver.

Op imod det tidspunkt, hvor vi dannede fond og selskab med henblik på at købe Elvergården arbejdede vi i ret intenst med at formulere gruppens forskellige formål og sætte dem ind i en forståelig struktur.

En løselig opregning af gruppens formål kunne se sådan ud:

- eksoterisk:
 - udbredelse af læren gennem Center for Livets Indre Dimensioner og Akademiet for Livets Indre Dimensioner i form af undervisning, skoleforløb mv.
 - etablering og drift af kursussted og dertil hørende bestyrelsesarbejde
- esoterisk:
 - subjektivt arbejde med henblik på udvikling af aktiviteter
 - prototype for esoterisk gruppe, herunder blive et center eller et energifelt, som Ashrammen kunne arbejde igennem
 - samarbejde med andre esoteriske grupper
- internt, socialt, udviklingsmæssigt:
 - meditation
 - studie af den esoteriske lære
 - selvudvikling gennem både individuel terapi og gruppeterapi

I hele denne formålsdiskussion lå nøglen til nogle af de frustrationer i gruppen, som medvirkede til, at projektet ikke lykkedes i den udstrækning, vi havde håbet på. Hvert enkelt formål ville jo kræve sin helt egne fokuserede indsats for at kunne udfoldes og til sidst manifestere sig i verden, og vi var trods alt en ret begrænset gruppe mennesker som arbejdede med dette i vores fritid. Med flere formål at vælge imellem blev den samlede indsats spredt i stedet for at blive fokuseret; det blev legitimt at knytte sig mere til nogle formål end til andre. Det krævede desuden en helt anden form for dedikation og ansvar af den enkelte, at forholde sig til selv at skulle være med til at definere formål, end det kræver blot at gå ind i forening, hvor formålet på forhånd er givet.

I samme periode var der heller ikke var noget klart defineret lederskab, hverken samlet eller for de enkelte formål. Det var sådan set meget bevidst, da vi anså det som en del af gruppens og den enkeltes udviklingsproces, at finde sin vej og sit bidrag til gruppen og tage ansvar for det. Men hele

denne tilgang bidrog også til at gøre det usikkert for den enkelte, hvad gruppen egentlig arbejdede hen imod, og hvad der var det fælles tjenestearbejde, vi kunne forenes i.

Det må vist bare konkluderes, at det efter Esoterisk Center Skandinaviens opløsning aldrig lykkedes at nå samme grad af fælles opfattelse af gruppens mål og tjenestearbejde, som da foretagendet blev drevet som forening, baseret på Niels' stærke vision om en skandinavisk esoterisk skole.

Et esoterisk perspektiv

Endnu en gang giver Cedercrans et godt og rammende bidrag til forståelsen af hvor vigtigt det er at have et formål, som alle er enige i. Så er det næsten ligegyldigt hvad det er.

Lucille Cedercrans, The Disciple and Economy, Chapter 13 (min oversættelse)

Master John

I har fået så meget instruktion ... som er blevet givet ikke bare til denne gruppe, men til alle som er tiltrukket af den. Vanskeligheden består i at bringe de af Visdommens koncepter og teknikker eller videnskab, som I har begrebet i et område af sindet, ned i jeres legemer, i jeres energi, kraft og substans, og især i jeres handlinger.

...

... en fokuseret indsats fra gruppen i nogen som helst retning har været helt umuligt. Det er dér jeg ser jeres største forhindring, jeres største problem som en gruppe.

Det er ikke engang så meget det, at I er uenige på disse forskellige områder, men at der uanset diskussion ikke opnås enighed om visse ting. Selv når der synes at være enighed, er det kun udadtil. For ser I, for at kunne tilegne jer de højere koncepter og få dem til at virke, så må alle dem som er i gruppen (dvs. alle, som anerkender at være en del af gruppen og tage del i dens integration) arbejde sammen med et entydigt fokus, før det kan lykkes at materialisere et eller andet aspekt af Den Guddommelige Plan for menneskeheden. Det vil sige at materialisere i en proces, i en ordnet rækkefølge, og at arbejde, så man kan se det. Så vil der ske manifestation, ingen tvivl om det.

Hvad der sker her er, at der nogen gange er accept og enighed om et princip (oftere dog de begreber som ligger over principperne), men at der aldrig er fuldstændig enighed hos dem der anser sig selv som en gruppe der arbejder med dette princip og dets anvendelse. Når en, to, tre, fire, fem eller hvor mange der søger at bringe et bestemt koncept eller princip ud i manifestation på det fysiske plan og bruger vital livsenergi på at gøre det, sker der flere forskellige ting.

Enten (og jeg burde ikke sige enten, da de sker simultant) trækker nogle medlemmer, som ikke er enige, sig ud af gruppen, eller de lader det ikke ligge. De dirigerer negativitet imod det. Ikke fordi de ønsker det, men det sker ikke desto mindre, idet de ikke forstår den destruktive virkning af deres fokuserede energi, kraft og substans.

Andre er enige i at gå videre med det, men de tager ikke nogen speciel del i det. De yder ikke nogen defineret, sammenhængende intelligent aktivitet eller indsats. De ved ikke hvad de laver, hvad de skal gøre, hvad det er for et mål de søger at nå, og hvordan det hænger sammen med den aktivitet som hver af de andre fortager sig. I spreder jeres energier. I forpurrer enhver indsats for at materialisere noget som helst, godt, skidt eller ligegyldigt, fordi I ikke kan komme

overens. Hvis bare to af jer kunne nå til enighed og skille jer ud fra resten af gruppen og arbejde sammen om at manifestere, ville I have nok lærdom, have bragt nok energi ind, og have nok kraftpotentiale til at manifestere det. Men det sker ikke.

Så vi er altså ikke den første gruppe i verden, der farer vild i hensigterne og manifestationen heraf! Jeg kan stærkt anbefale grupper der møder den form for vanskeligheder at studere dette kapitel omhyggeligt.

Tjenestearbejde

Sammen med spørgsmålet om formål hører også spørgsmålet om tjenestearbejde, fordi det er igennem tjenestearbejdet, at det eller de formål gruppen fokuserer på, skal komme til udtryk. Oprindeligt var det et krav for at blive en del af gruppen, at man varetog en eller anden form for tjenestearbejde indenfor forenings regi. Tjenestearbejdet var derfor klart defineret og bestod i at understøtte foreningens aktiviteter.

Da foreningen blev til en fond og medlemmer og medlemspleje dermed faldt bort, og da vi flyttede aktiviteterne til Elvergården og oplevede en stor nedgang i tilslutningen til vores aktiviteter, blev spørgsmålet om, hvad der var tjeneste, mere udflydende. En række af de konkrete tjenesteopgaver faldt bort eller blev mere usynlige, hvilket igen førte til tvivl om eget bidrag til og funktion i et fælles tjenestearbejde, som jo heller ikke var præcist defineret.

Set fra et overordnet synspunkt må det dog betragtes som sundt, at vi blev tvunget til at løfte blikket fra at se tjenestearbejde udelukkende som noget der understøttede en bestemt lille forening til at se det i et større perspektiv, hvor også almindelige dagligdags aktiviteter og subjektivt arbejde kan anskues som tjeneste. Tjeneste handler ikke udelukkende om at gøre frivilligt, ulønnet arbejde; man kan sagtens tjene gennem sit daglige arbejde som samtidig genererer indkomst. Esoterisk set er tjeneste netop ikke bestemte former for aktivitet, men skal i stedet ses som et udtryk for, at graden af sjælsorientering er ligefrem proportional med graden af tjeneste for verden.

Min kommentar

En tanke, der er opstået hos mig mens jeg har siddet og skrevet denne beretning om gruppens historie er, at vores vigtigste tjeneste for menneskeheden slet ikke har været at lave et center for undervisning og uddannelse af aspiranter og disciple, sådan som vi troede. Det ville da være fint, hvis det skulle lykkes, men vores egentlige indsats og tjeneste har været selve gruppearbejdet, at arbejde med alle de problemer der opstår i et sådant gruppeliv og at løse dem til et eller andet niveau, altså faktisk nær på den ide vi også selv fik om at være en slags prototype for gruppearbejde.

Cedercrans skriver flere steder i sit forfatterskab, at hver gang vi som disciple løser et problem for os selv eller som gruppe, gør vi det lettere for andre at løse det samme problem. Det kan måske udtrykkes på den måde, at løsningen kommer til at ligge som en tankeform i "cyberspace", hvor andre kan tappe ind på den og bruge i deres arbejde, jf. fx citatet på side 18 om effekterne af meditation.

Det er der nok ikke mange i gruppen som vil være enige med mig i, og måske er det også bare den trøst der ligger heri, som er fristende, for så er projektet jo lykkedes, bare fordi vi har forholdt os til de forskelligartede udfordringer der har været og forsøgt efter bedste evne at løse dem.

Ledelse

I en gruppe af en vis størrelse kommer man ikke uden om spørgsmålet om ledelse, og efter min mening er gruppens proces omkring dette spørgsmål et skoleeksempel på udvikling fra topstyret ledelse til en flad struktur, hvor hver enkelt tager ansvar for sit område, og de fælles beslutninger netop træffes fælles.

Niels var fra begyndelsen den ubestridte leder. I tiden i Teosofisk Forening delte han lederskabet med den øvrige bestyrelse i foreningen. Da vi dannede vores egen forening, var der naturligvis også her en bestyrelse og formelt demokrati – faktisk blev alle, der var i gruppen på det tidspunkt, medlemmer af bestyrelsen. Men Niels var helt klart frontfiguren og naturligvis også formand for bestyrelsen, og i realiteten den der bestemte. Det var ham der kendte den esoteriske lære ud og ind, det var hans skole der var omdrejningspunktet for vores tilbud til omverdenen, det var hans vision om en fremtidig esoterisk skole, som vi alle var blevet tiltrukket af, da vi sagde ja til at træde ind i bestyrelsen.

Der var altså tale om en meget traditionel type ledelse, som i alt væsentligt var baseret på magt. Det menige medlem af bestyrelsen følte ikke, at der reelt var medbestemmelse og demokrati, men havde snarere en fornemmelse af, at alle vigtige spørgsmål var blevet vendt og ofte også besluttet i inderkredsen inden andre blev involveret.

Efterhånden som gruppen udviklede sig gennem fælles meditation, igangsattes et gradvis opgør med den stærke leder som ledelsesform. Der trådte dog ikke umiddelbart nogen ny leder frem. Som menigt gruppemedlem vendte man sig nok mod dem, som var bedst til at få meditative indtryk, men et sådant lederskab blev aldrig åbent konfirmeret, og i gruppelevet førte det til usikkerhed om, om der var en leder eller en ledelse, om der skulle være en sådan og hvem der i givet skulle være det.

I en periode forsøgte gruppen sig herefter med at indrette gruppelevet i overensstemmelse med de tre aspekter, og medlemmerne af gruppen blev tilknyttet enten hovedcenter (1. aspekt), hjertecenter (2. aspekt) eller halscenter (3. aspekt). De der udgjorde hovedcenteret havde dermed til opgave at holde gruppens intention og være dens ledelse. Det kom dog aldrig til at fungere, bl.a. på grund af manglende accept i resten af gruppen af hovedcenterets rolle.

Selv om det måske ikke var en tilfredsstillende baggrund, så betød disse skift i magtstrukturen og vekslende erfaringer med ledelsesformer, at der efterhånden indfandt sig en mere demokratisk tilgang og holdning i gruppen, hvor flere fik mod til at udtrykke deres mening og deltage i diskussionerne, også når der var uenighed.

Den større selvstændighed hos gruppens enkelte medlemmer må også ses som et resultat af vores fælles meditationer. Dette konstante meditative fokus og arbejde hjalp os til med tiden at

overkomme uoverensstemmelser, og satte os i stand til fremdrift, uden at én bestemt person eller gruppe af personer påtog sig ledelsen.

Det ultimative forbillede for ledelse er naturligvis den måde Hierarkiet fungerer på, hvor der er både et vertikalt niveau og et horisontalt niveau. Styreformen er her netop hierarkisk, med en leder i toppen, der ikke – som i traditionel ledelse – er udpeget, men som indtager denne position naturligt på baggrund af udviklingsniveau. I Hierarkiet er lederen naturligvis Kristus og ingen kunne drømme om at konkurrere. Til gengæld er der også en gennemgående accept af, at medlemmer af Hierarkiet med lavere udviklingsniveau sagtens kan have større kvalifikationer på enkelte områder end lederen, og at ledelsen af disse områder derfor naturligt overlades til dem, som har de bedste kvalifikationer herfor. Men det kræver stor indsigt og selverkendelse – større end vi som gruppe kunne mønstre – at anerkende udviklingsniveau hos sig selv og andre.

At forholde sig til ledelse må derfor ses som en proces, en udviklingsproces. Der hvor gruppen sluttede sit arbejde havde vi en flad, horisontal ledelsesstruktur, hvor vi baserede vores beslutninger på meditativ konsensus kombineret med funktionsledelse. Vi mediterede over et bestemt emne, af og til flere gange, delte vores indtryk og søgte herudfra at finde en syntese, som blev bestemmende for vores beslutning. Funktionsledelse er en form for "selvledelse", hvor ansvaret for særlige funktionsområder eller ad hoc opgaver overlades til den eller dem, som tilbyder sig til det, og derfor i vist omfang er tilpasset, hvem der har evner for det aktuelle område.

Det der manglede i denne form for ledelse, var den helt overordnede styrende funktion, som kunne inspirere og begejstre, og som vedvarende kunne holde gruppens aktiviteter og udvikling op mod den hensigt gruppen kunne enes om.

For at bøde på denne mangel blev der gjort flere forsøg med at planlægge gruppens arbejde, bl.a. ud fra overordnede astrologiske og cykliske energier. Til sidst blev der dannet en lille planlægningsgruppe af de personer, som havde mest forstand på organisation og planlægning på dagligdags niveau. Denne gruppes eneste funktion var, at planlægge hvad der skulle foregå på gruppens fælles ugentlige møder, at samle op på beslutninger og ideer om gruppens interne aktiviteter og at sørge for at ideer blev drøftet frem til beslutning om, hvad der så skulle gøres. Det skabte en vis samling og fornuftig brug af vores møder, men var jo ikke egnet til at skabe den begejstring, der kunne anspore gruppens medlemmer til at yde deres højeste og bedste.

Min kommentar og et esoterisk perspektiv

Efter min mening nåede vi så langt ad vejen til ægte lederskab, som det var muligt for os. Selv om mange har syntes at der manglede lederskab, tror jeg vi må takke dem som kunne have påtaget sig det, men ikke gjorde det. Et sandt vertikalt lederskab er kun en mulighed, når dem der indordner sig under det, er i stand til selv at påtage sig lederskab for deres eget liv og deres egen ekspertise, og ikke bare venter på en ordre oppefra om hvad de skal gøre. Så manglende lederskab er en nødvendig fase, hvor gruppens enkelte medlemmer begynder at forstå deres eget bidrag og tage ansvar for at udfolde det, hvad enten deres sande tjenestearbejde, som de oplever det, ligger indenfor eller udenfor gruppens virkefelt.

Endnu en gang kan man gennem Cedercrans blive klog på, hvad ledelse er esoterisk set, eller rettere hvilket mål man som gruppe kan have i forhold til ledelse. Følgende er min gengivelse af nogle af hovedpointerne i Leadership Training, og hvad der skal til, hvis en gruppe skulle forsøge at arbejde efter det nye paradigme. Jeg vil dog anbefale selvstudium af bogen, hvis man som person eller gruppe vil vide mere.

Min gengivelse af Lucille Cedercrans, Leadership Training

Som de fleste esoterikere ved, er der et helt overordnet paradigmeskift i gang, idet vi er på vej ud af fiskenes tidsalder, som er domineret af 6. stråle, og på vej ind i vandbærerens tidsalder, som vil være domineret af 7. stråle. Dette paradigmeskift gør sig også gældende, når man ser på den måde lederskab udtrykkes.

I det gamle paradigme, som vi alle stadig fortrinsvis er underlagt, hviler ledelse på konkurrence. Der er en hierarkisk opbygning af organisationen og en ansvarsfordeling, som hviler på udpegning, dvs. kampen om gunst og magt, hvor "albuer" og evt. penge bliver afgørende for udpegningen. Denne form for ledelse hænger sammen med en traditionel 6. stråle organisation, som ifølge Cedercrans bærer sin egen død i sig, fordi den hviler på en fast fysisk form og struktur, som altid vil være underlagt fødsel og død.

Lederens funktioner i traditionel forstand er "at lede og fordele arbejdet" hvilket bl.a. omfatter at holde hensigten og formålet for organisationen, at være formelt sidste led i beslutningsprocessen, at delegere ansvar og at give retningslinjer for driften. Endelig ligger også hos ledelsen det samlede overblik over organisation, økonomi, produktion og markedsføring.

Det nye paradigme kalder Cedercrans "samarbejdende lederskab". Det hviler på, at ethvert individ i en gruppe eller organisation har en særlig funktion at udføre, sin særlige rolle at spille, som er hans eller hendes Guddommelige hensigt. Det er derfor op til hver enkelt at finde ind til sin funktion og påtage sig ansvaret for den. I denne erkendelse om den enkeltes vision og ansvar ligger naturligvis også, at enhver så må respektere andres funktion og så vidt muligt samarbejde med den. Lederens funktion under det nye paradigme er primært at blive inspireret (fra sjælsniveau) og selv at inspirere til efterfølgelse af ideerne, ikke personen. Denne form for ledelse vil føre til en 7. stråle organisation, som er æterisk, uden form, og derfor fleksibel og varig. Det vil være en organisationstype, som relaterer til menneskeheden gennem det enkelte individ i gruppen.

Man kan dog ikke "bare" tilegne sig det nye paradigme, blot fordi man nu kender og forstår beskrivelsen af det. Der skal være nogle forudsætninger på plads i gruppelivet, for at man kan tilegne sig denne nye måde at arbejde på. Helt grundlæggende må der være en hensigt eller et formål, som gruppen kan enes om at give sin energi til. Dette fokus må vedvarende opretholdes, og hver enkelt må yde sit til at manifestere den fælles hensigt. Dernæst bør hver enkelt i gruppen arbejde med at forstå egen funktion (til forskel fra andres), definere den klart for sig selv og for gruppen og dernæst stræbe efter at samarbejde med de andre i forhold til det de definerer som deres funktion.

Arbejdsmetode

Også Gruppens måde at arbejde sammen udviklede sig løbende, i takt med at strukturen for gruppen og det indre gruppeliv ændrede sig.

Mødernes form

Et typisk møde i bestyrelsen for Esoterisk Center foregik med Niels for bordenden. Mødet startede med en kort meditation, som blev læst op, og fremsigelse af disciplens mantra. Der var ikke sendt en formel dagsorden ud inden mødet, så vi drøftede bare de emner som blev taget op af dem, som var til stede. For det meste handlede det om praktiske spørgsmål i forbindelse med foreningens drift. Møderne blev holdt privat hos dem, der havde nok plads og værten dækkede op med te og boller, som blev spist samtidig med at mødet blev holdt.

Da vi etablerede os på Elvergården fastholdt vi de ugentlige fællesmøder. Herudover var der også møder i diverse undergrupper. De årlige retreats hørte op, men i stedet afholdt vi nogle gange om året gruppedage, hvor vi satte hele dage af til at meditere over og drøfte de mere esoteriske og gruppeorienterede spørgsmål som formål, organisation, ledelse, selvudvikling mv., som der ikke var tid til at behandle i dybden på de ugentlige fællesmøder. Disse dage blev tilrettelagt af forskellige medlemmer af gruppen, som tilbød at tage ansvar for dagsorden og gennemførelse af mødet.

Et typisk møde fra gruppens sidste år på Elvergården startede med et ritual og et stykke musik, som havde til formål at stilne sindet før vi gik direkte videre til meditationen. Temaet for meditationen var tilpasset mødets dagsorden. Efter meditationen delte vi indtryk, og gik herefter over til dagsordenen, som planlægningsgruppen havde tilrettelagt og sendt ud i forvejen. I de første år på Elvergården var disse dagsordener mest af administrativ karakter, men siden blev de delt mellem praktiske ting og ting der havde at gøre med gruppelivet. Ind imellem brugte vi mødets start til at gennemføre psykologiske processer og gruppesjælsterapi.

Vi begrænsede møderne til max 2 timer, og vi sluttede derefter af med socialt samvær og en kop te.

Meditation

Også vores meditationspraksis udviklede sig over tid. I starten var der næppe nok tale om en meditation, men snarere et øjeblikks tavshed og derefter fremsigelse af disciplens mantra.

Da vi begyndte at meditere sammen blev meditationen læst op på skift af dem som havde mod på det. Efterhånden blev vi dog mere selvsikre og gik bort fra oplæsningen, og siden da udviklede vores meditationer til altid at være i overensstemmelse med øjeblikkets behov. I starten var det ofte de samme få, som ledte meditationerne, men efterhånden påtog næsten alle i gruppen sig at lede meditationer, alt efter hvem der havde lyst eller havde en særlig ekspertise med hensyn til temaet. Ikke to meditationer var ens. De grundlæggende elementer - afslapning, forbindelse fra hjerte til hjerte kredsen rundt, kontakt til gruppesjælen og alignment med Hierarkiet og den planetariske anthakarana og afsluttende distribution – var naturligvis altid en del af meditationen, men hver enkelt havde i øvrigt sin egen stil, og formatet afhang af formålet med meditationen. Ofte handlede det om at få indtryk i forbindelse med fremdriften af vores aktiviteter. Til andre tider var formålet at gå ind i psykologiske gruppeprocesser eller at eksperimentere med okkulte øvelser.

Gruppens fælles meditationspraksis var af uvurderlig betydning i næsten alle henseender. Hver gang vi var sammen til møde "loggede vi ind" i gruppefeltet gennem meditationen og forbandt os til de indre dimensioner. Ved hver eneste gang at sende kærlighed rundt i kredsen, styrkede vi gruppens energifelt og rigtige relationer mellem os. Det var med til at vi blev i stand til at forholde os relativt upersonligt under hele mødet, uanset den uenigheder der måtte være. Dette aspekt af gruppelevet kan ikke overvurderes i et gruppearbejde. Det er måske gruppens største sejr, at det lykkedes at skabe et stærkt og homogent gruppefelt, som holdt lige indtil det tidspunkt, hvor gruppen opløstes.

Sjælsterapi

Også sjælsterapi var en vigtig ingrediens i den måde vi er sammen på og den måde gruppelevet udviklede sig på. Det er en øvelse, som beskrives af Lucille Cedercrans i *The Nature of the Soul*, side 108. Øvelsen hjælper angiveligt aspiranter til skifte fra en astral til mental polarisering, så de lærer at kontrollere energi indstrømningen på en fornuftig måde. Metoden kaldes i bogen sjælsterapi, og netop denne metode var omdrejningspunktet i den terapivirksomhed Mads Brønsted begyndte at udvikle, da han i 2005 var blevet færdig med sin universitetsuddannelse i psykologi. Gruppen var et villigt eksperimentarium, hvor alle blev tilbudt at få terapi efter denne metode, så vi hver især kunne tage endnu et skridt frem i vores personlige og esoteriske udvikling. Vi begyndte desuden at integrere metoden i gruppen som et psykologisk redskab til at håndtere de underbevidste strømme i gruppelevet, som kunne være til hinder for gruppens sjælelige udfoldelse.

Som med meditation har jævnlig sjælsterapi været en uvurderlig hjælp i gruppens arbejde, og er stærkt medvirkende til, at vi trods alle vanskeligheder og meget forskellige temperamenter alligevel var i stand til at opretholde ikke bare rigtige, men også gode relationer til hinanden.

Afsluttende bemærkninger

Hvis nogen havde spurgt mig, mens jeg stadig havde min gang på Elvergården, om gruppen omkring Center for Livets Indre Dimensioner nogensinde ville blive opløst, ville svaret have været et rungende NEJ! Vi havde et stærkt og kohærent gruppefelt. Vi var dedikerede studerende og lærere indenfor Den Tidløse Visdom, og vi havde smukke, egnede omgivelser til at udvikle det center for meditation, undervisning og retreats, vi opfattede som gruppens tjeneste for menneskeheden. Hvad skulle der kunne gå galt?

Men gruppen blev opløst. Måske havde vi faktisk opfyldt gruppens guddommelige formål, måske havde vi ikke. Vi er alle hele tiden i gang med at lære, og jeg kan kun sige, at vi gjorde vores bedste.

Samlet kostede projektet fra gruppens start til den ophør dyrt i rede penge. Flere af gruppens medlemmer donerede endog meget store beløb til fonden, og de familier, som skulle bo på gården, solgte huse og lejligheder og lagde også pengene i fonden. Men anbringer man sine penge i en fond bliver de aldrig ens egne igen. Alligevel opløstes gruppen ikke i bitterhed eller vrede, men så det i stedet som en uforlignelig læringsproces. Elvergården var et fantastisk sted som udgangspunkt for vores aktiviteter. Den gav os muligheder for udfoldelse og indsigter, vi ikke kunne have fået andre steder, og vi var meget taknemmelige over den tid vi trods alt fik på dette dejlige sted.

Jeg vil lade Lucille Cedercrans få det sidste ord. Der er meget håb og trøst at hente i dette citat:

Lucille Cedercrans, Nature of the Soul, Lesson 6 (min oversættelse)

Som tidligere nævnt møder disciple, som bringes sammen i personlighedens liv for at arbejde med et eller andet aspekt af Planen, ofte store vanskeligheder. Der er forskelle i personlige reaktioner, forskelligheder i meninger, typer og arbejdsmetoder og i stråleopbygning.

Aspiranten lærer da som det første, at hans broder er en Sjæl, og de har derfor begge del i Det Ene Liv. Han lærer kun at lægge vægt på Sjælens enhed og ikke på personlighedens forskelle. Dette er til at begynde med vanskeligt, da aspiranten jo har været optaget af disse personlighedens affærer over en periode på mange liv. Det er nødvendigt, at værdien lægges på de konstante realiteter og ikke på skiftende forhold, at opnå det rette perspektiv.

Dette sker lettest, når aspiranten kan løfte sit opmærksomhedsfokus op over det område, hvor han kan påvirkes af gamle tankeformer. Hans opgave er at stå fast i lyset af den sandhed, som han prøver at legemliggøre. Han vil så begynde faktisk at etablere sig i hovedet, det sted, hvor han praktiserer sin daglige meditation.

Her er det muligt for ham at afstå fra kritik i tanke, ord og handling. Han går endda videre og anerkender hverken last eller dyd i personen. På den måde skifter han sit fokus til virkeligheden i stedet for masken, og sandheden kommunikerer sig selv til ham. Han hverken tiltrækkes eller frastødes af personen, men er ét med Sjælen, og således manifesteres naturligt rigtige relationer på personlighedens plan, og disciplen kan føle sig fri til at arbejde i harmoni med alle og enhver.